

Bài 2:

VIỆT NAM: CON ĐƯỜNG CHỦ NGHĨA NÀO ?

Phan Tùng Châu

Như đã đề cập trong bài: “[Bóng ma Chủ nghĩa Cộng Sản](#)”, xin nhắc lại:

Chủ nghĩa Cộng Sản (CNCS) xem con người là một cỗ máy: chết là hết. Với CNCS: sau cái chết của một con người – không còn bất cứ điều gì.

CNCS muốn biến con người thành một cỗ máy – nhằm thực hiện ý đồ “Đại đồng thế giới”. Khi con người trở thành cỗ máy, lúc đó sẽ không còn nhân tính – chỉ duy nhất: răm rắp tuân theo mệnh lệnh – bất kể đó là mệnh lệnh gì (...)

Chủ nghĩa Cộng Sản là sản phẩm của bệnh hoạn.

“Đại đồng thế giới” là tuyên ngôn khát máu – đẩy nhân loại vào con đường chiến tranh bất tận: cho đến khi thế giới “Đại đồng” – có nghĩa: chiến tranh và chiến tranh cho đến khi thế giới chỉ một màu Cộng Sản. Bất kỳ một người bình thường, tinh táo nào cũng

nhận ra: “Đại đồng thế giới” là biểu hiện của chứng tâm thần hoang tưởng.

Chủ nghĩa Cộng Sản là sản phẩm què quặt.

Với lý sự “Duy vật biện chứng”, Marx cũng lấy Nhân-Quả làm “cặp phạm trù” cốt lõi của mình. Với Marx: hiện tượng một kẻ tham nhũng, bị phát hiện, bị trừng phạt – đó là Nhân-Quả. Song, với những kẻ tham nhũng “hạ cánh an toàn” (thoát khỏi vòng pháp luật) – thì ý nghĩa Nhân-Quả là thế nào? Sự bất chước (triết lý Phật, Thiên Chúa – xem bài [“Tu Hành”](#)), tính học đòi nửa vời, chấp vá này của Marx – đã biến Nhân-Quả vốn là triết lý vi diệu, thâm sâu trở thành thứ què quặt – chẳng mang ý nghĩa gì.

Nhân tiện đây xin nói thêm: Marx cho rằng: “*Mọi sự vật và hiện tượng đều vận động và biến đổi*”. Đây là chân lý. Các nhà lý luận “Mác xít” tung hê lên đến tận trời xanh, đại khái: Marx đã tìm ra được bản chất của sự vật, hiện tượng xã hội ...

Với nhãn quan ấu trĩ, nửa vời ... của Marx mà phát hiện ra điều vi diệu đến thế sao ?

Làm sao có chuyện thần kỳ như vậy được ?!

Cách đây hơn hai ngàn năm trăm năm, ông Thích Ca Mâu Ni, bằng nhãn quan, trí tuệ siêu việt của mình đã cho hay: *Thế giới* là “*Vô thường*”, “*Vô ngã*”.

Khái niệm *Thế giới* của ông Thích Ca Mâu Ni là *Thế giới vô cùng vô tận*. Thế giới của giới khoa học hiện nay – tính toán trong giới hạn – triệu năm ánh sáng, thậm chí là tỷ năm ánh sáng. Giả như, cho dù con người có nhận biết được những xã hội quanh mình – cách nhau hàng triệu, thậm chí hàng tỷ năm ánh sáng – cũng chỉ là thế giới của *Hữu hạn* – không thuộc về thế giới mà ông Thích Ca Mâu Ni đề cập đến: thế giới của *Vô hạn*.

Ông Thích Ca Mâu Ni đã chỉ ra một cách cụ thể rằng: *Thế giới vô cùng vô tận* kia (trong đó có xã hội loài người) là luôn dịch chuyển, không đứng yên (*Vô thường*) ; luôn thay đổi – không có cố định (*Vô ngã*).

Mặt khác, sự *Vô ngã*, *Vô thường* mà ông Thích Ca Mâu Ni đề cập đến – còn thể hiện, chi phối cả trong hệ Nhân-Quả. Tức, sự dịch chuyển, không đứng yên (*Vô thường*) ; luôn thay đổi – không có cố định (*Vô ngã*) – có thể làm thay đổi về *Quả* của những *Nhân* từ đời trước, hoặc những đời trước trước đó ... (đối với *chúng sanh* – tức, mọi sinh vật trong đó con người).

Như vậy, quy luật về sự vận động và biến đổi của này của ông Thích Ca Mâu Ni – nó sâu sắc và rộng lớn đến dường nào !

Hóa ra ...

Người đời, bình dân gọi ông Marx là ông “chôm chia” (ăn cắp) – còn những nhà lý luận Mác xít nói ông Marx là “*kế thừa*” ...

Có lẽ ai cũng dễ dàng nhận ra: chẳng có chút gì gọi là “*kế thừa*” ở đây cả ! Không những vậy, Marx chẳng những không kế thừa nhằm phát triển nó – Marx còn “cắt cụt”, biến ý nghĩa thâm sâu của một quy luật tự nhiên, bất biến trở thành què quặt, dị tật !

Chủ nghĩa Cộng Sản là sản phẩm ấu trĩ, là lý sự của “kẻ mù sờ voi”, “ếch ngồi đáy giếng”.

Khi Lê Nin, người đứng đầu Tổ chức Cộng Sản tuyên bố: “*Tôn giáo là thuốc phiện của nhân dân*” (Lê Nin cho rằng: Tôn giáo hủy hoại cả về thể chất lẫn tinh thần của người dân) – cho thấy cái *Tâm* của bậc lãnh tụ này quả thật đúng là: cái *Tâm* của “kẻ mù sờ voi”, “ếch ngồi đáy giếng” – bởi, “bậc lãnh tụ vĩ đại” dốt nát này – hiển nhiên là không thể nào chạm vào được tính chất triết lý

uyên thâm của các tôn giáo như: Phật giáo ;
Thiên chúa giáo.

Với tư cách của một con người: Chủ nghĩa
Cộng Sản đã là sản phẩm của nỗi ô nhục,
của sự hổ thẹn. Vết nhơ hoen ố này cần phải
được xóa sạch ...

Việt Nam phải chọn một chủ nghĩa khác.
Chủ nghĩa Việt Nam chọn phải là: Chủ
nghĩa của Văn minh ; chủ nghĩa của Trí tuệ
và là chủ nghĩa của Nhân ái.

Xin nói thêm rất rõ: việc chọn lại chủ nghĩa
này – không nhất thiết phải có sự “lật đổ”
(...) Tránh được đổ máu là “hồng phúc” của
đất nước, của dân tộc !

Đây đã là vấn đề hết sức cấp thiết .

P.T.C

20/12/2021

Tìm hiểu thêm: <http://chuanet.vn>